ह्रीमान् हि पापं प्रद्वेष्टि तस्य श्रीरभिवर्द्धते। श्रीमान् स यावद्भवति तावद्भवति पूरुषः।
धर्म्मनित्यः प्रशान्तात्मा कार्य्ययोगवहः सदा। नाधर्म्मे कुरुते बुद्धिं नच पापे प्रवर्त्तते।
अह्रीको वा विमूढो वा नैव स्त्री न पुनः पुमान्। नास्याधिकारो धर्म्मेऽस्ति यथा शूद्रस्तथैव सः।
ह्रीमान् नमति देवांश्च पितॄनात्मानमेव च। तेनाऽमृतत्वं व्रजति सा काष्ठा पुण्यकर्म्मणां।
तदिदं मयि ते दृष्टं प्रत्यक्षं मधुसूदन। यथा राज्यात् परिभ्रष्टो वसामि वसतीरिमाः। २६२०
ते वयं न श्रियं हातुमलं न्यायेन केनचित्। अत्र नो यतमानानां वधश्चेदपि साधु तत्।
तत्र नः प्रथमः कल्पो यद्वयं ते च माधव। प्रशान्ताः समभूताश्च श्रियं तामश्नुवीमहि।
तत्रैषा परमा काष्ठा रौद्रकर्म्मक्षयोदया। यद्वयं कौरवान् हत्वा तानि राष्ट्राण्यवाप्नुमः।
ये पुनः स्युरसम्बद्धा अनार्य्याः कृष्ण शत्रवः। तेषामप्यवधः कार्य्यः किं पुनर्य्ये स्युरीदृशाः।
ज्ञातयश्चैव भूयिष्ठाः सहायो गुरवश्च नः। तेषां वधोऽतिपापीयान् किं नु युद्धेऽस्ति शोभनं। २६२५
पापः क्षत्रियधर्म्मोऽयं वयञ्च क्षत्रबन्धवः। स नोऽस्त्वधर्म्मो धर्म्मो वा वृत्तिरन्या विगर्हिता।
शूद्रः करोति शुश्रूषां वैश्यो विपणिजीविकां। वयं वधेन जीवामः कपालं ब्राह्मणैर्वृतं।
क्षत्रियान् क्षत्रियो हन्ति मत्स्यो मत्स्येन जीवति। श्वा श्वानं हन्ति दाशार्ह यस्य धर्म्मो यथा गतः।
युद्धे कृष्ण कलिर्नित्यं प्राणाः सीदन्ति संयुगे। वलन्तु नीतिमाधाय युद्धे जयपराजयौ।
नात्मच्छन्देन भूतानां जीवितं मरणं तथा। नाप्यऽकाले सुखं प्राप्यं दुःखं वाऽपि यदूत्तम। २६३०
एको ह्यपि वद्धन् हन्ति घ्नन्त्येकं बहवोऽप्युत। शूरं कापुरुषो हन्ति अयशस्वी यशस्विनं।
जयो नैवोभयोर्दृष्टो नोभयोश्च पराजयः। तथैवापचयो दृष्टो व्यपयाने क्षयव्ययौ।
सर्व्वथा वृजिनं युद्धं को घ्नन्न प्रतिहन्यते। हतस्य च हृषीकेश सभौ जयपराजयौ।
पराजयश्च मरणात् मन्ये नैव विशिष्यते। यस्य स्याद्विजयः कृष्ण तस्याऽप्यपचयो ध्रुवं।
अन्ततो दयितं घ्नन्ति केचिदप्यपरे जनाः। तस्याङ्ग बलहीनस्य पुत्रान् भ्रातॄनपश्यतः। २६३५
निर्व्वेदो जीविते कृष्ण सर्व्वतश्चोपजायते। येह्येव धीरा ह्रीमन्त आर्य्याः करुणवेदिनः।
त एव युद्धे हन्यन्ते यवीयान्मुच्यते जनः। हत्वाऽप्यनुशयो नित्यं परानपि जनार्द्दन।
अनुबन्धश्च पापोऽत्र शेषश्चाप्यवशिष्यते। शेषो हि बलमासाद्य न शेषमवशेषयेत्।
सर्व्वोच्छेदे च यतते वैरस्यान्तविधित्सया। जयो वैरं प्रसृजति दुःखमास्ते पराजितः।
सुखं प्रशान्तः स्वपिति हित्वा जयपराजयौ। जातवैरश्च पुरुषो दुःखं स्वपिति नित्यदा। २६४०
अनिर्वृत्तेन मनसा सर्प इव वेश्मनि। उत्सादयति यः सर्व्वं यशसा स विमुच्यते।
अकीर्त्तिं सर्व्वभूतेषु शाश्वतीं स नियच्छति। नहि वैराणि शाम्यन्ति दीर्घकालं धृतान्यपि।
आख्यातारश्च विद्यन्ते पुमांश्चेद्विद्यते कुले। नचापि वैरं वैरेण केशव व्युपशाम्यति।
हविषाऽग्निर्यथा कृष्ण भूय एवाभिवर्द्धते। अतोऽन्यथा नास्ति शान्तिर्नित्यमन्तरमन्ततः।
अन्तरं लिप्समानानामयं दोषो निरन्तरः। पौरुषेयो हि बलवानाधिर्हृदयबाधनः। २६४५